

چکیده

راهکارهای عملی افزایش اعتماد به نفس در کودکان

* فیروزه بهارلو

** سیده آمنه هاشمی

اعتماد به نفس بنیادی ترین بخش شخصیت انسان است که بر تمام جوانب زندگی فرد نفوذ دارد. برخوردار بودن از اعتماد به نفس سالم و بالا یک ضرورت حیاتی است. اگر انسان ظرفیت‌ها و توانایی‌های خدادادی خود را نشناشد و باور نداشته باشد که می‌تواند با اتکا به نفس برمشکلات و حوادث گوناگون فائق آید، بدیهی است که هنگام مواجه شدن با کمترین مشکلات، خود را در بن‌بستی گرفتار خواهد دید که سراسر زندگی او را تحت تاثیر خود قرار خواهد داد. بنابراین هدف از این مقاله راهکارهای عملی افزایش اعتماد به نفس در کودکان و همچنین نظریات موجود در این زمینه است. روش پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی است و ابزار گردآوری این پژوهش کتابخانه‌ای، مقالات و سایت‌های علمی معتبر می‌باشد.

نتایج این تحقیق نشان داد که خصوصیاتی از جمله دوست داشتن و راضی بودن از خود، اهمیت ندادن به گفتار و اندیشه دیگران در باره خود و دنبال نمودن هدف خود، طرح ریزی اهداف جدید و نگریستن به آینده و کسب تجربه از گذشته را از ویژگی‌های افراد دارای اعتماد به نفس بالا و ناتوانی در درک و بیان خواسته‌ها و نیازهای خود، ناتوانی در برقرار کردن ارتباط‌های بین فردی و

* کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار پایه ششم، مقطع ابتدایی، دبستان سما، شهرستان بندرلنگه،

BaharloO512@gmail.com

** کارشناسی حسابداری، آموزگار پایه اول، مقطع ابتدایی، دبستان آیت الله یزدی، شهرستان بندرلنگه،

Ameneh58hashemi@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۶/۰۱

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۳/۲۰

اجتماعی، خجالتی بودن و احساس شرم داشتن را از ویژگی‌های افراد دارای اعتماد به نفس پایین به عنوان نتایج این تحقیق بیان می‌دارد.

کلید واژه: اعتماد به نفس، خود، زندگی، انسان

مقدمه

از نیازهای مهم و اساسی انسان که زمینه ساز حیات اجتماعی و شرافتمدانه است نیاز به اعتماد به نفس است معنی و مفهوم آن این است که آدمی باستفاده از مدرسانی خداوند و با قرار دادن امور در مسیر سنت او و بازمینه سازی‌هایی که برای موفقیت در انجام هر کاری ضروری است بتواند تردید و دودلی را از خود دورسازد و با اعتماد واطمینان پیش رود. انتظار آن را نداشته باشد که دیگران برای انجام کارها و رفع نیازش اقدام کنند ویا والدین و مریبان در خدمت او قرار گیرند خود به اتكای توان وامکانش از جای برخیزد و به اقدام پردازد چنین امری هم موردنیاز شخصی فرد ولازمه عزت نفس اوست و هم از نظر اجتماعی و تداوم حیات برای او ضرورت دارد اورداین اعتماد نیاز دارد از اطمینان استفاده کند و آن را قابل تبعیت واجرا بداند باجرأت و صبارت تصمیم گیرد و به پیش رود نه با تزلزل و تردید قدش راست و گامش استوار و اعتقادش در انجام دادن امور راسخ باشد (قائمه، ۱۳۷۰).

اعتماد به نفس مقوله‌ای است که در مستقل سازی نقش مهمی دارد یعنی اینکه فرد به نیروهای درونی خودش جهت انجام کاری اطمینان پیدا کند و ارزش خود را بداند. (پیغمبری، ۱۳۸۵) اعتماد به نفس واقعی هیچ ارتباطی با اتفاقات زندگی بیرونی تان ندارد. اعتماد به نفس واقعی نه فقط به خاطر آن چه انجام می‌دهید، بلکه به خاطر اعتقاد به توانایی درونی تان برای انجام هر چه اراده کنید، شکل می‌گیرد. (دی آنجلیس^۱، ۱۳۸۹)

روانشناسانی مانند دنیل گلمن^۲ تعریف اعتماد به نفس را به صورت زیر ارائه می‌دهد:

¹ Di Angelis

² Goleman

اعتماد به نفس، یک ویژگی و خاصیت فرد در زمینه شناخت او از خودش است. هر چقدر این شناخت بالا باشد نشانه این است که فرد خود را ارزشمند و توانمند می‌داند.

وقتی در برابر دیگران با اعتماد به نفس صحبت می‌کنیم هدف شما مثبت و با آرامش بودن و احساس خوبی درباره خود داشتن است. (تریسی^۱، ۱۳۹۷)

اعتماد به نفس به عنوان نگرش مثبت یا منفی فرد نسبت به خود و در مجموع ارزیابی فرد از حس ارزشمندی خود است. هر اندازه که فرد در کسب عزت نفس دچار شکست شود، دستخوش اضطراب، تزلزل روانی و بدگمانی از خود، حقیقت گریزی و احساس عدم کفایت در زندگی می‌گردد. اعتماد به نفس بالا در فرد ایجاد حس اعتماد به خود می‌کند که این احساس وی را قادر به تطابق با موقعیت‌های سخت می‌نماید. (کاپراسمیت^۲، ۲۰۰۲)

روش تحقیق: توصیفی_تحلیلی.

روش گردآوری: کتابخانه‌ای

روش تجزیه و تحلیل: روش توصیفی، تحلیلی و تبیین می‌باشد.

ابزار گردآوری: کتابخانه، مقالات و سایت‌های علمی معتبر

داده‌های پژوهش

اثرات منفی اعتماد به نفس پایین: اعتماد به نفس و عزت نفس به معنای حس مثبت خود داشتن است. به عبارت دیگر افرادی که از اعتماد به نفس و عزت نفس برخوردارند، افکار مثبتی نسبت خود دارند و به همه توانایی‌ها و استعدادهای خود واقع هستند. این افراد نیمه پر لیوان را می‌بینند و از غرولتنهای بی مورد و مدام نسبت به خودشان خودداری می‌کنند. وجود این خصلت باعث می‌شود تا افراد براحتی در میان جمع‌های خانوادگی، دوستانه و محل کار حاضر شوند. از ابراز عقیده و حرف‌هایشان هراسی به دل راه ندهند.

¹ Tracy

² Cooper Smith

تعاریف اعتماد به نفس

اعتماد به نفس آن است که فرد شخصیت خود را به همان گونه که هست قبول می‌کند و از خصوصیت و کشمکش با خود در پرهیز است و اگر مسئولیتی در حد توان او بده او و اگذار شود از آن نمی‌گریند و می‌کوشند با کوشش و توانش آنرا پذیراً گردد و به مقصدش می‌رسانند (قائمه، ۱۳۷۰) اعتماد به نفس یعنی خود را باور داشتن؛ و به نیروی خویشتن تکیه و اعتماد کردن و باور به توانایی خود در عمل داشتن. (معین، ۱۳۷۶)

اعتماد به نفس نیرویی است که باید فراتر از دانسته‌ها و اعمال ما باشد. (دی آنجلیس^۱، ۱۳۸۹)

تأثیر خانواده در اعتماد به نفس کودکان

خانواده از مهمترین نهاد و از نیرومند ترین ارگان اجتماعی است زیرا پایه‌های خوشبختی و بدبختی انسان در آنجا به وجود می‌آید. انسانیت و اخلاق آدمی در محیط خانواده شکل می‌گیرد و عواطف نیک و بد در آنجابه وجود می‌آید. وقتی سخن از خانواده به میان می‌آید بحث از محیطی است که در آن دو کانون مهر و اضباط، دو انسان یاد و مسئولیت و شیوه رفتار و خلق و خوی جدآگانه آغوش گشوده و فرزند را در کنار خود گرفته‌اند. سخن از دامنه‌ای پاکی است که نسلی را در خود می‌پروراند و آنها را برای حیات شرافتمدانه آماده می‌سازد. طبیعی است که اگراین دو عنصر، یعنی پدر و مادر در مسیر ثواب باشند خانواده برای طفل سعادت آفرین است و اگراین دو آلوده باشند کوک جزنگون بختی و سیه روزی بدست نخواهد آورد. (قائمه، ۱۳۸۱)

نوجوان و جوان امروز کوک گذشته است خصایص و رفتارهای وی نیز وابسته به دوره کوکی وی بوده اند که آن را از اولیا و خانواده خود کسب نموده است. پدر و مادر اولین کسانی هستند که زیر بنای شخصیت سالم یک نوجوان را می‌سازند و پایه گذار ارزش‌ها و معیارهای فکری وی هستند نوجوان در این دوره بیش از هر زمان دیگر نیاز به مراقبت و همراهی والدین خود دارد، لذا قطع رابطه با نوجوان و یا رابطه نادرست با نوجوان ممکن است تاثیرات مخربی بر او بگذارد. (اکبری، ۱۳۸۱)

¹Di Angelis

یکی دیگر از مهمترین کارهایی که والدین در جهت ایجاد و تقویت اعتماد به نفس کودکان خود می‌توانند انجام دهند این است که به کودک خود کمک کنند اهداف واقع گرایانه ای تعیین کند. زمانی که کودک شما بازی فوتبال را تازه شروع کرده است، اشکال ندارد که فکر کند روزی به عضویت تیم ملی فوتبال در می‌آید. اما اگر بعداز تلاش‌های زیاد خود نتوانسته است مثلاً در تیم دیپرستان خود پذیرفته شود و هنوز فکر می‌کند روزی در تیم ملی بازی خواهد کرد، آن گاه او نیاز دارد روی اهداف واقع گرایانه تری تمرکز کند. کودک خود را راهنمایی کنید اهداف معقولی برای خود تعیین کند تا از حس شکست جلوگیری شود. اگر هدف او دور است، با او در مورد اهداف کوتاه مدت در همان مسیر صحبت کنید. (جولایی، ۱۳۹۶)

اگر میزان اعتماد به نفس و عزت نفس در افراد کم شود، چه اتفاقی رخ می‌دهد؟

۱- ناتوانی از ابراز عقیده

اولین اثر کمبود اعتماد به نفس و عزت نفس در افراد ناتوانی در ابراز عقیده است به عبارت دیگر آنها قادر نیستند در جمعبندهای خود را بیان کنند. این حرفاها گاهی نیازهای واقعی افراد هستند که در صورت عدم بروز، به عقده تبدیل می‌شوند. افرادی که از اعتماد به نفس کافی برخوردار نیستند از جمع فراری اند و اگر مجبور شوند در یک جمع حاضر شوند، خود را با کار دیگری از جمع مشغول شدن با تلفن همراه سرگرم می‌کنند تا از گفتن حرفاها و عقایدشان خودداری کنند.

۲- موافقت کردن با همه نظرات

افراد فاقد اعتماد به نفس و عزت نفس فوراً با هر نظری موافقت خود را اعلام می‌کنند. این افراد بدون اینکه در مورد نظرات دیگران فکر کنند، آن را می‌پذیرند و گاهی تا مرحله اجرا هم می‌روند. شاید شنیده باشد که می‌گویند فلاں فرد طرفدار حزب باد است. این خصیصه رفتاری از نبود اعتماد به نفس و عزت نفس حاصل می‌شود. افراد اگر بدانند صاحب تفکر و قوه تعلق هستند

در مورد نظرات دیگران کمی اندیشه می کنند و سپس پاسخ خود را در مورد نظرات دیگران ابراز می کنند.

۳- خودستایی مداوم

اگر چه خوب است که انسان نسبت به آنچه که دارد، مطلع باشد، اما خودستایی بیش از حد یکی از اثرات سوء کمبود اعتماد به نفس و عزت نفس است. افرادی که از فقدان اعتماد به نفس رنج می برند، گمان می کنند خود را از دیگران پایین تر می بینند و از سوی دیگر تصور می کنند. ویژگی های مثبت و امتیازهای آنان توسط دیگران هم نادیده گرفته می شود. بنابراین برای جبران این معضل سعی می کنند مدام از خودشان تعریف و تمجید کنند که این خصلت گاهی آزاردهنده می شود و باعث نفرت و انزجار اطرافیان از فرد می شود. به طوری که گفته می گویند فلاانی کمبود دارد. این جمله همان نبود اعتماد به نفس و عزت نفس را بیان می کند.

۴- رسیدگی بیش از حد به سر و وضع

افراد فاقد اعتماد به نفس و عزت نفس به دلیل اینکه خود واقعی شان را دست کم می گیرند و تصور می کنند چیزی برای عرضه ندارند، به ظاهر توجه بیشتری می کنند. این افراد به سر و وضعشان بیش از حد می رستند تا بیشتر دیده شوند. برای مثال آرایش های زننده یا لباس هایی که گاهی با شان و عرف جامعه سازگار نیست، نشان از نبود اعتماد به نفس و عزت نفس است.

۵- نداشتن روحیه انتقادپذیری

انتقادپذیری یکی از ویژگی های افراد با اعتماد به نفس و عزت نفس بالاست. این افراد می توانند که از ویژگی های مثبتی برخوردار هستند. بنابراین اگر کسی به آنها انتقاد کند موضعگیری و پرخاش نمی کنند و می دانند این انتقادات از سر خیرخواهی است. اما اگر فرد اعتماد به نفس و عزت نفس نداشته باشد، انتقادپذیر نیست. چرا که او توانمندی های خود را دست کم می گیرد.

زمانی هم که دیگران به او انتقاد کنند، به طور کلی نسبت به خود بدین می‌شوند و بدینی خود را به صورت پرخاشگری به فرد مقابل نشان می‌دهند.

۶- تغییر عقیده فوری

یکی دیگر از اثرات فقدان اعتماد به نفس و عزت نفس کافی در افراد تغییر عقیده در کوتاه مدت است. این افراد نظر ثابتی در مورد پدیده‌ها ندارند و به سرعت نظرات و عقاید آنها تغییر می‌کند. دلیل این امر تاثیرپذیری مطلق از دیگران است. آنها هیچ کنترلی بر روی افکار و عقاید خود ندارند و با توجه به نظرات دیگران اظهار عقیده می‌کنند. حال الگوهای آنها هم مدام تغییر می‌کنند و به همین دلیل است که سریع تغییر عقیده می‌دهند. در اصطلاح به این افراد دمدمی مزاج هم گفته می‌شود که علت اصلی آن به نبود اعتماد به نفس باز می‌گردد.

۷- تسلیم در برابر رویاها

همه افراد افسانه شخصی و رویاهای خود را دارند. برای رسیدن به این رویاها داشتن اعتماد به نفس و عزت نفس کافی الزامی است. حال اگر فرد از این ویژگی فارغ باشد، بزودی در مقابل اهداف و رویاهاش تسلیم می‌شود. چرا که گمان می‌برد از توانایی کافی برای رسیدن به اهداف برخوردار نیست. این افراد مدام به خود انرژی منفی تزریق می‌کنند که همین امر باعث می‌شود از رسیدن به اهدافشان بازداشته شوند. غالباً افراد فاقد اعتماد به نفس و عزت نفس شکست خورده و نالیمید هستند.

۸- مقایسه با دیگران و حسادت کردن

افراد فاقد اعتماد به نفس و عزت نفس به طور مداوم خود را با دیگران مقایسه می‌کنند و تصورشان این است که دیگران از آنها برترند. این رویکرد رفتاری باعث تقویت حس حسادت در افراد فاقد اعتماد به نفس و عزت نفس می‌شود. به طوری که از موفقیت‌های دیگران بشدت ناراحت و افسرده می‌شوند. از سوی دیگر دلیل شکست‌های خود را نبود اعتماد به نفس و عزت نفس

نمی‌دانند بلکه فکر می‌کنند این دیگران هستند که مانع از پیشرفت آنها می‌شوند. همچنین موققیت‌های دیگران باعث می‌شود تا آنها بیشتر از خودشان متنفر شوند و این تنفر را در غالب حسادت و حس تنفر از دیگران نشان می‌دهند.

۹- برهم ریختن اندام و ظاهر

گاهی افرادی که به فقدان اعتماد به نفس و عزت نفس مبتلا هستند به اندام و ظاهر خود رسیدگی نمی‌کنند. این افراد یا بیش از حد چاق و یا لاغر می‌شوند که اندام آنها تناسب خود را از دست می‌دهد. همین عامل در تنفر بیش از خود نقش زیادی دارد. افرادی که بیش از حد چاق یا لاغر هستند، بیشتر از خود متزجر می‌شوند. صورت‌های افسرده و ژولیده هم از دیگر نتایج نداشتن اعتماد به نفس است.

۱۰- توجیه اشتباه به جای رفع آن

افرادی که از اعتماد به نفس و عزت نفس کافی برخوردار نیستند، زمانی که دچار اشتباه می‌شوند، به جای اینکه به دنبال علت آن باشند و در جهت رفع آن قدم بردارند، به طور کلی آن را انکار کرده و با توجیه سعی می‌کنند خود را تبرئه کنند. به این دلیل که اعتماد به نفس ندارند و اگر بخواهند اشتباه را به گردن بگیرند حسشان نسبت خودشان بدتر می‌شود. پس برای اینکه بیشتر از این نسبت به خود بدین نشوند، لاجرم اشتباه را توجیه می‌کنند. به دلیل اینکه افراد علت اصلی اشتباه را واکاوی نمی‌کنند، ممکن است پس از مدتی دوباره به همین اشتباه دچار شوند.

۱۱- انداختن تقصیرات به گردن دیگران

فردی که قادر اعتماد به نفس و عزت نفس است همیشه سعی می‌کند تقصیرات را به گردن دیگران بیندازد و خود را بی گناه و بی تقصیر جلوه دهد. چون هیچ تصویر مثبتی از خود ندارد و حال تصورش این است که اگر اشتباه و تقصیر را بر گردن بگیرد، دیگران نسبت به او بیش از حد بدین

می شوند و او را طرد می کنند. در حالیکه یک فرد با اعتماد به نفس و عزت نفس بالا می داند که این اشتباه نمی تواند تمام آن ویژگی های مثبت او را مخدوش کند.

چگونگی ایجاد اعتماد به نفس در کودکان

۱. عاشق کودک دلبند خود شدن

یکی از مهم ترین و موثر ترین اقداماتی که والدین برای بالابدن اعتماد به نفس کودکان خود می توانند انجام دهند این است که به کودک خود بی قید و شرط عشق بورزنده، این مسئله کاملا مشخص است و احتمالاً مهم ترین چیزی است که می توانید در اختیار کودک خود قرار دهید؛ حتی اگر کودک شما کاری را کامل انجام نداده است و نواقصی دارد (و چه کسی است که این طور نباشد و از همان ابتدا بهترین بوده؟) همیشه عشق زیادی نثار کودک عزیز خود کنید. فرزند شما باید حس پذیرفته شدن و مورد محبت بودن را داشته باشد، و این احساس باید از خانواده آغاز شده و به سایر گروه ها همچون دوستان، هم مدرسه ای ها، تیم های ورزشی و جامعه تسری یابد. اگر به هر دلیلی سر او داد زدید، بی انتباختی کردید یا اشتباهات دیگری در تربیت کودک خود مرتكب شدید، او را در آغوش بگیرید و به او بگویید که متاسف هستید و او را دوست دارید. عشق بی چون و چرا باعث ایجاد پایه ای مستحکم برای اعتماد به نفس کودکان می گردد.

۲. افتخار کردن به موقع و به جا از کودک

مهم است که کودک خود را ستایش کنید و بازخوردهای مثبتی را به او ارائه کنید زیرا کودکان - به ویژه کم سن و سال ها - ارزش خود و دستاوردهایشان را بر اساس تصور شما می سنجند. اما حواس است باشد که در ستایش خود واقع گرایانه عمل کنید. اگر کودکی در زمینه ای شکست خورد یا در مورد مهارت خاصی استعدادی از خود نشان نداد، کافی است فقط از تلاش های او تعریف کنید و مهم است که به شکلی غیر واقع بیانه از نتایج بدست نیامده، ستایش نکنید. به کودک خود اطمینان دهید، مشکلی وجود ندارد که قادر نباشد همه کارها را به بهترین شکل انجام دهد. به او بگویید که برخی کارها مستلزم تلاش و تمرین بیشتر هستند و گاهی ایراد ندارد که بعد از تلاش هایی که برای انجام یک کار انجام داده است آن را رها کند.

۳. کمک کردن به موقع به کودک

یکی دیگر از مهمترین کارهایی که والدین در جهت ایجاد و تقویت اعتماد به نفس کودکان خود می‌توانند انجام دهند این است که به کودک خود کمک کنند اهداف واقع گرایانه ای تعیین کند. زمانی که کودک شما بازی فوتبال را تازه شروع کرده است، اشکال ندارد که فکر کند روزی به عضویت تیم ملی فوتبال در می‌آید. اما اگر بعداز تلاش های زیاد خود نتوانسته است مثلا در تیم دیبرستان خود پذیرفته شود و هنوز فکر می‌کند روزی در تیم ملی بازی خواهد کرد، آن گاه او نیاز دارد روی اهداف واقع گرایانه تری تمرکز کند. کودک خود را راهنمایی کنید اهداف معقولی برای خود تعیین کند تا از حس شکست جلوگیری شود. اگر هدف او دور است، با او در مورد اهداف کوتاه مدت در همان مسیر صحبت کنید.

۴. الگو بودن برای کودک با دوست داشتن خود

شما باید ابتدا خود را دوست داشته باشید و به خودتان عشق بورزیز تا قادر باشید به کودک خود نیز بیاموزید او نیز خودش را دوست داشته باشد. شما می‌توانید این رفتار را با تشویق کردن و دادن پاداش و ستایش از خود در زمان هایی که به موفقیت رسیده اید، الگو سازی کنید. اگر در یک مسابقه ورزشی پیروز شده اید، در کار خود ترفع گرفته اید یا یک مهمانی دلچسب و موفقیت آمیز برگزار کرده اید، این مورد را با کودکان خود جشن بگیرید. در مورد مهارت ها و تلاش هایی صحبت کنید که برای رسیدن شما به آن موفقیت نیاز بوده است. در همان گفتگو، می‌توانید به کودک خود مهارت هایش را یادآوری کنید و بگویید که چگونه می‌توان آنها را تقویت کرد و مورد استفاده قرار داد.

۵. آموزش ورق دادن کودک با تغییر شرایط

هیچ کس در همه امور و در همه زمان‌ها پیروز نمی‌شود. همواره در طول زندگی، شکست‌ها، ناکامی‌ها و انتقادهایی وجود دارد. از این شکست‌ها به عنوان تجارب یادگیری استقبال کرده و نهایت استفاده را ببرید، نه آن که در همان رویدادها و اتفاقات رخ داده شده به عنوان شکست و نامیلی باقی بماند. تکرار جمله معروف «تلاش، تلاش و باز هم تلاش کن» بسیار سزاوار است، (به ویژه در مورد کودکان) تا تسلیم نشوند و ادامه دهنند. اما یک مسئله بسیار مهم دیگری نیز وجود دارد؛ اینکه احساسات کودک خود را محترم بشمارید و صرفًا به آن‌ها نگویید «خودت را گم نکن» یا «احساس بدی نداشته باش» باید به کودکان خود کمک کنیم که یاد بگیرند به احساسات خود اطمینان کنند و بتوانند به راحتی احساسات خود را با شما در میان بگذارند، کودکان خواهند آموخت که شکست‌ها یک بخش عادی از زندگی هستند و می‌توان آن‌ها را مدیریت کرد. اگر کودک شما در آزمونی ضعیف نشان داد، او را با حس ترحم همراهی نکنید و یا به او نگویید که هیچ گاه توانایی خوبی در خواندن نخواهد یافت. در عوض، در مورد اقداماتی صحبت کنید که او می‌تواند برای عملکرد بهتر خود از آنها استفاده کند و به او بگویید زمانی که به موفقیت دست یافتد، از دستاوردهای خود حس غرور خواهد داشت.

۶. باعتماد به نفس بودن کودکان مستقل و ماجراجو

کودکانی که اعتماد به نفس خوبی دارند، مشتاق آزمودن چیزهای جدید، بدون ترس از شکست هستند. کودکان کم سن و سال‌تر را از دور نظارت کنید. شرایطی را برای او ایجاد کنید که در آن شرایط، کارها را خودش به تنهایی انجام دهد. از این‌بودن شرایط اطمینان حاصل کنید اما به کودک خود فضای بدهید. برای مثال، نشان دهید که چگونه می‌توان ساندویچ درست کرد و اجازه دهید او ساندویچ خود را بدون مداخله شما درست کند. کنجدکاوی و جستجوگر بودن را چه در مورد رفتن به یک پارک یا درست کردن یک غذای جدید در کودک خود ایجاد کنید و او را تشویق کنید. سفرهای روزانه، سرگرمی‌های جدید، تعطیلات و مسافرت با هم تیمی‌ها و دوستان، می‌تواند افق دید کودک را گسترش دهد و باعث ایجاد اعتماد به نفس در کودک شما در خصوص توانایی برآمدن از پس وضعیت‌های جدید گردد.

۷. ورزش کردن و اعتماد به نفس

ورزش می‌تواند در ایجاد اعتماد به نفس در دختران و پسران بسیار زیاد کمک کند. آن‌ها می‌آموزند که می‌توانند تمرین کنند، پیشرفت کنند و به اهداف خود دست یابند. همچنین ورزش کردن به آن‌ها می‌آموزد که توانایی‌های خود را بشناسند، و نقاط ضعف خود را پذیرنده با تقویت کنند، با شکست مقابله کنند، دایره دوستان خود را گسترش داده و کار تیمی را بیاموزند. یک منفعت دیگر ورزش کردن در افزایش اعتماد به نفس این است که آن‌ها تناسب اندام می‌یابند و یاد می‌گیرند بدن خود را مود توجه قرار دهند که با توجه به همه گیری چاقی مفرط در میان کودکان، این مسئله اهمیت بسزایی دارد، حتی اگر کودک شما تمایلی ندارد که ورزش‌های رسمی را دنبال کند، سعی کنید یک فعالیت فیزیکی بیاید که او از آن لذت می‌برد مثل هنرهای رزمی، دوچرخه سواری یا کوهپیمایی

۸. اهمیت دادن به علایق کودک

هر کسی در انجام کاری برتری دارد، و زمانی که کودک شما متوجه آن توانمندی در خودش می‌شود، بسیار عالی است. به عنوان پدر یا مادر، به علایق کودک خود احترام گذاشته و آن‌ها را ترغیب کنید، حتی اگر علاقه مندی کودکتان مورد علاقه شما نباشد. کودک خود را زمانی که در پیگیری‌های ابتدایی به موقعیتی دست می‌یابد تشویق و ستایش کنید. در صورتی که کودک شما نسبت به نواختن گیtar در یک گروه موسیقی از خود استعداد نشان می‌دهد، از این علاقه او، تا زمانی که در مسئولیت‌هایی همچون انجام تکالیف مدرسه اش، مسئله ایجاد نکند، حمایت کنید. این به این معنی نیست که اختیار کامل همه چیز را به نوجوان خود واگذار کنید تا مثلاً شب‌ها تا دیروقت بیرون از خانه بماند یا کارهای ناشایسته‌ای را انجام دهد و این مسئله ما را به نکته بعدی می‌رساند.

۹. رشد کردن کودک در خانواده با ثبات

راهکارهای عملی افزایش اعتماد به نفس کودکان*
فیروزه بهارلو، سیده آمنه هاشمی

کودکان زمانی حس اعتماد بیشتری می‌کنند که بدانند چه کسی اختیار امور را در دست دارد و باید چه انتظاری داشته باشند. حتی اگر کودک شما فکر می‌کند قوانین شما ببیش از حد سخت گیرانه هستند، زمانی که قوانین را تعیین کرده و آن‌ها را به شکلی هماهنگ اعمال می‌کنید، او نسبت به آن چه می‌تواند و آن چه نمی‌تواند انجام دهد، اطمینان خواهد داشت. هر خانواده ای قوانین متفاوتی خواهد داشت، و این قوانین طی زمان با بزرگ‌تر شدن کودک تغییر می‌کنند. قوانین خانواده شما هر چه که باشند، آن چه برای خانواده شما مهم هستند را به خوبی مشخص می‌کند. یادگیری و پیروی از قوانین به کودکان، حسی از امنیت و اعتماد به نفس می‌دهد. همچنان که کودکان بزرگ‌تر می‌شوند، ورودی‌های بیشتری در خصوص قوانین و مسئولیت‌ها دریافت خواهند کرد. اما این نکته مهم است که به یاد داشته باشید شما پدر و مادر او هستید، نه بهترین دوست او. روزی او تحت فشار همتایان، قدر این اطمینان را خواهد دانست که بگوید «نه، این کار را نمی‌توانم انجام دهم.»

۱۰. داشتن اعتماد به نفس بالا با ایجاد روابط صحیح

اطمینان در روابط، کلید اعتماد به نفس کودک شما خواهد بود. مهم ترین رابطه ابتدایی کودک، رابطه پر محبت والد و کودک است. اما همچنان که دایره اجتماعی کودک شما بسط می‌یابد، قادر خواهید بود به او کمک کنید متوجه شود چگونه اقدامات او روی دیگران تاثیر می‌گذارد و به او در این زمینه یاری کنید که وقتی اقدامات شخصی دیگر روی او تاثیر می‌گذارند، هسته درونی اعتماد به نفس خود را حفظ نماید. نقش شما به عنوان پدر و مادر این نیست که هر وضعیت دشواری که برای او پیش می‌آید را حل کنید، بلکه نقش شما آن است که به کودک خود آموزش دهید از مهربانی، ترحم، جسارت و همین طور اعتماد به نفس کافی برخوردار باشد تا بدین شکل بتواند از پس فراز و نشیب‌های روابط خود با دیگران برآید. (جولایی، ۱۳۹۶)

راههای افزایش اعتماد به نفس در کودکان

- ۱- در برخورد با کودکان و نوجوانان ملایم و منطقی باشید.
- ۲- اجازه ابراز وجود را به کودکان خویش بدهید و به نظریات آنها احترام بگذارید.
- ۳- از مقایسه کردن کودکان با هم یا با دیگران به طور جدی پرهیز کنید.
- ۴- هیچ گاه نظریات خویش را به کودکان تحمیل نکنید و تا حد امکان نظریه خود را ساده و عینی قابل لمس و درک برای کودک توضیح دهید.
- ۵- به کودکان خود در حد توانایی هایشان مسولیت دهید.
- ۶- همیشه سعی کنید توانمندی های کودکان را مد نظر قرار دهید نه ضعف ها و ناتوانی های آنان را.
- ۷- تجربه های موفقیت آمیز کودک و نوجوان را افزایش دهید تا از این طریق اعتماد به نفس بالایی در آنها شکل گیرد.
- ۸- به فرزندتان احساسی بدهید که بداند دوست داشتنی و قابل احترام است، اما هرگز با او نوزاد وار رفتار نکنید.
- ۹- توقعات کودک را در حد معقول و درست برآورده سازید.
- ۱۰- هیچ گاه کودکان را با القاب نامناسب صدانتزیند و از مسخره کردن آنها جدا پرهیزید.
- ۱۱- در پرورش استعدادهای بالقوه کودکتان جدیت به خرج دهید. (رنجر، ۱۳۹۲)

کمک به دانش آموزان فاقد اعتماد به نفس

موفقیت های آنها را بزرگ جلوه دهید: به خود خاطر نشان کنید که خودباوری معمولاً از طریق موفقیت بوجود می آید. سعی کنید به دانش آموزانی که مشکل اعتماد به نفس دارند، حتماً تکالیفی داده شود که به راحتی از انجام آنها برآیند. اگر قبل از ورود به یک مرحله جدید، یک مساله را به چند تکلیف مهار شدنی تر تبدیل کنید، کار آسان تر خواهد شد. وقتی از خود بازخورد نشان می دهید، متوجه حساسیت ها باشید: در هنگام نشان دادن بازخورد از خود، نهایت دقت را نسبت به دانش آموزانی که ممکن است به خاطر مشکل اعتماد به نفس خود حساس باشند، نشان دهید. از بکار گیری «زبان قاطعانه» منفی شامل عباراتی چون «قانع کننده نیست یا اشتباه است» پرهیزید.

کمک کنید دانش آموzan توانایی های خود را شناسایی کنند: با ذکر کارهایی که می دانید توانایی انجامشان را دارند، و در صورت امکان ارائه شواهدی که آن ها را نسبت به موقیت هایشان مقائل می سازد، به دانش آموzan کمک کنید نقاط ضعف خود را پیذیرند: دانش آموzan را تشویق کنید نقاط ضعف خود را، توانایی های توسعه نیافته خود تلقی کنند. به آن ها یاری دهید بتاور کنند که اگر

هنوز از عهده کاری بر نمی آیند بدان معنا نیست که هرگز از عهده آن برخواهند آمد. نشان دهید که نقاط ضعف واقعاً فرصت هایی برای رشد هستند: به دانش آموzan القا کنید که نقاط ضعف خود را بیشتر به عنوان فرصت تلقی کنند تا تهدید. به آن ها نشان دهید که واقع بودن به یک ضعف، خود یک توانایی و دلیلی برای اعتماد به نفس مثبت است.

به دانش آموzan کمک کنید احساسات خود را با دیگران در میان بگذارند: دانش آموzan را تشویق کنید دیگران را از احساسات خود (با دست کم برخی از آن ها) مطلع کنند این کار را باید با ظرافت و تدبیر انجام داد. مثلا در کنار کلاس یک «طناب شست و شو دهنده احساسات» آویزان کنید تا دانش آموzan بتوانند با آویزان کردن یک ورقه کاغذ از آن، بگویند که امروز چه احساسی دارند و چرا. (براون، اسلام، ریس، ۱۳۸۶)

علل و درمان عدم اعتماد به نفس

علت: از جمله عوامل شکل دهنده شخصیت ما باید ها و نباید ها، تایید و یا عدم تایید رفتارهای ما، تنبیه ها و تشویق ها، تحسین و تمجید، تعریف و تحقیر... می باشد که توسط اطرافیان از جمله خانواده و والدین بر ما اعمال می گردد. بنابراین اعتماد به نفس و یا عدم اعتماد به نفس و اعتماد به نفس کاذب ریشه در دوران کودکی و تربیت گذشته فرد دارد. بالا بردن اعتماد به نفس در کودکان از وظایف مهم تربیتی والدین است که در آینده آنان تاثیر زیادی خواهد داشت. (قدهاری، ۱۳۹۵)

درمان: عدم اعتماد به نفس یکی از عوامل اصلی اختلالات عاطفی و رفتاری و روانی است. بسیاری از درمانگران به دنبال رفع علایم این بیماری می باشند. روانپزشکان معمولاً دارو و تجویز

می نمایند تا علایم افسردگی و استرس و غیره را کاهش دهند. شاید در حال حاضر هیپنوتیزم درمانی به همراه روان درمانی قویترین روش برای بهبود اعتماد به نفس و دیگر حالات روانی فرد باشد. راهکارهای زیر نیز به افزایش اعتماد به نفس کمک می کنند: (قدهاری، ۱۳۹۵)

۱- امتحان کردن یک کار جدید

وقتی از منطقه آرامشتان بیرون می آید و چیزی را امتحان می کنید که قبل آن را انجام نداده بودید، نه تنها خودتان را وارد یک چالش می کنید بلکه محدوده های خود و اعتمادتان به توانایی های خود را گسترش می دهید.

۲- نقشه کشیدن برای کار جدید و برداشتن اولین قدم

این یکی از مهمترین و موثرترین راه های ایجاد اعتماد به نفس دائم است. وقتی تصمیم می گیرید کاری انجام دهید و از آن عقب نمی کشید و آن را پیش می بردید، با هر قدم خودتان را به خودتان ثابت می کنید و اینجاست که اعتماد به نفستان بالا می رود.

۳- استفاده کردن از مدیتیشن

مدیتیشن راهی عالی برای از بین بردن افکار منفی و دست یافتن به افکار مثبت است.

۴- ورزش کردن

این مورد اثری عمیق بر اعتماد به نفس دارد. ورزش منظم و همیشگی سطح انرژی شما را بالا می برد و مواد شیمیابی مختلفی تولید می کند (مثل تستوسترون و اندورفین) که حالت مثبت تری به شما می دهد.

۵- وانمود کردن داشتن اعتماد به نفس

اگر احساس اعتماد نمی‌کنید، حداقل تظاهر کنید و طوری رفتار کنید که انگار به خودتان و توانایی‌هایتان کاملاً مطمئنید و بنابر آن رفتار کنید. خیلی زود می‌بینید که احساس اعتماد به نفس می‌کنید. همیشه به دنبال پیدا کردن راهکارهایی تازه برای افزایش اعتماد به نفس در مقابل دیگران باشید.

بررسی آخرین پژوهش‌های انجام شده درزمینه پژوهش حاضر:

خانواده کوچکترین واحدی‌نهاد، اجتماعی به حساب می‌آید و سلول اولیه و اساس تشکیل دهنده جامعه است سلولهای سالم، جامعه سالم، پویا و بانشاط رابه وجود می‌آورند تحقیقات انجام شده روشن کرده است که بیش از ۵۰ درصد شخصیت افراد درخانواده شکل می‌گیرد و پدر و مادر واعضای خانواده الگوهای رفتاری کودک به شمار می‌روند و به عبارت دیگر افراد طرز رفتار بادیگران، چگونگی برخوردار مشکلات، شیوه کنترل عواطف، بهره‌گیری از معنویت و موازین اعتقادی، امور دینی، باورها، و ارزش‌ها، نحوه نگرش به امور از جمله کار و تلاش و بسیاری امور دیگر را از خانواده فرا می‌گیرند آموزش روحیه تلاشگری، اهمیت دادن به کار و اشتغال مولد و سازنده یکی از مهمترین رسالت‌های نهاد خانواده است کودکان پیش دبستانی پدر و مادر را الگوهای اصلی خویش در پذیرش رفتارهایشان را می‌گیرند. با چنین استدلالی پدر و مادر بیشترین تاثیر را در ایجاد و مادر تقلید والگو برداری می‌نمایند. با چنین استدلالی پدر و مادر بیشترین تاثیر را در ایجاد رفتارهای مطلوب در نهاد آموزش روحیه تلاشگری، اهمیت دادن به کار و اشتغال مولد و سازنده یکی از مهمترین رسالت‌های نهاد خانواده است کودکان پیش دبستانی پدر و مادر را الگوهای اصلی خویش در پذیرش رفتارهایشان را می‌گیرند به می‌شمارند و از رفتارهای پدر و مادر تقلید والگو برداری می‌نمایند. با چنین استدلالی پدر و مادر بیشترین تاثیر را در ایجاد رفتارهای مطلوب در نهاد رادرزندگی اجتماعی خویش به نمایش بگذارند (کریم آبادی، ۱۳۷۶)

کرباسی در سال ۱۳۷۴ از مطالعه بر روی ۱۱۰۰ دانش آموز مشغول به تحصیل در مدارس راهنمائی استان همدان نتیجه گرفت که تاثیر این روابط از سایر عوامل خانوادگی، شخصی و تحصیلی در بروز کلیه مشکلات رفتاری اعم از مشکلات بیرونی شامل تقلب، دروغگوئی، دزدی، عصبانیت،

و واکنشهای مربوط به آن، فرار از منزل و مدرسه برهمه مشکلات درونی شامل وسوسات، اضطراب انزوا طلبی، و افسردگی بیشتر است مطالعات انجام شده بر روی چگونگی روابط والدین با کودکان و نوجوانان دو بعد رفتار والدین را نسبت به آنها مشخص می‌سازد. بعد پذیرش، طرد و بعد آزاد گذاشتن، محدود کردن پدر بیرونی شامل تقلب، دروغگوئی، دزدی، عصبانیت، واکنشهای مربوط به آن، فرار از منزل و مدرسه برهمه مشکلات درونی شامل وسوسات، اضطراب انزوا طلبی، و افسردگی بیشتر است مطالعات انجام شده بر روی چگونگی روابط والدین با کودکان و نوجوانان دو بعد رفتار والدین را نسبت به آنها مشخص می‌سازد. بعد پذیرش، طرد و بعد آزاد گذاشتن، محدود کردن پدر و مادر پذیرنده نسبت به کودک، از خود عاطفه، تایید گرمی و درک نشان داد کمتر از تنبیه بدنی استفاده می‌کنند در عوض والدین طرد کننده با کودکانشان سردهستند و آنها را تایید نمی‌کنند آنها همچنین برای برقراری نظام از تنبیه بدنی استفاده می‌نمایند. بعد آزاد گذاشتن، محدود کردن به میزان خودمختاری و آزادی عملی گفته می‌شود که والدین برای کودکان قائلند. والدین معتقد به آزاد گذاشتن به کودک آزادمنش اجازه می‌دادند که نوجوان درباره مسائل خود با آنها بحث نماید و حتی خود، بانظر والدین، تصمیم بگیرد. والدین تساوی خواه در تصمیم گیری درباره نوجوان به اندازه خود او سهیم بودند والدین در صورتیکه تصمیمی می‌گرفتند، نوجوان می‌توانست آنرا نادیده بگیرد و بالاخره والدین غفلت کننده بطور کلی نوجوان را به حال خود رها می‌ساختند. در این مطالعه پدران در مقایسه با مادران بیشتر مستبد و مقتدر تلقی شده بودند و این بایافه سایر مطالعات که نشان می‌دهند نوجوانان بهنگار پدرانشان از بیشتر منضبط و مادرانشان را بیشتر عاطفی، کودک محور و حامی می‌دانند و موافق است. درخانواده‌های پر جمعیت نسبت به کم جمعیت، والدین بیشتر از نوع مستبد و مقتدر بودند وقتی از نوجوانان خواسته شد تا درباره احساس خود از ناخواسته بودن پاسخ گویند درصد بیشتری از نوجوانان والدین مستبد و سهل انگار و غفلت کننده، پاسخ مثبت دادند تا نوجوانان والدین آزادمنش، تساوی خواه مجاز دهنده نسبت ۴۰ درصد به ۱۰ درصد بود نتیجه اینکه شیوه‌های فرزند پروری، در دو انتها این طیف، نارضایتی بیشتر را در فرزند سبب می‌گردد همچنین ملاحظه می‌شود که آزاد گذاشتن نوجوان و غفلت از حال او نمی‌تواند موجب رضایت خاطرش گردد و نظارت و کنترل والدین،

توجه و محبت آنها را نسبت به وی نشان می‌دهد کنترل بیش از حد نیز موجب انجام می‌گردد
(مرنجوئید، ۱۳۷۶)

(برانف برنر^۱، ۱۹۸۵) اظهار داشته است که افراد طبقه اجتماعی پائین کودکانشان را محدود بار می‌آورند و استقلال کمتری برای فرزندان خود قائل هستند.
(ایلنگورت^۲، ۱۹۸۶) گزارش می‌کند که بزرگواران از خانواده‌هایی هستند که به طبقه اجتماعی – اقتصادی پایین و همسایگی فقیرانه تعلق دارند، جائی که جمعیت زیاد، خانواده‌های پر جمعیت، استانداردهای تحصیلی پایین، بیکاری موجود است خانواده‌های غفلت کننده و از هم گسیخته‌اند والدین الگوهای نامناسبی هستند و به نادرستی کودکان خود افتخار می‌کنند، بی‌انضباطی قانون است، اما گاه نیز انضباط بسیار سخت و تنبیه بدنی وجود دارد.

نتیجه‌گیری

فردی که از اعتماد به نفس بالایی برخوردار است، خودش را به گونه‌ای مثبت ارزشیابی کرده، برخورد مناسبی به نظریات مثبت خود و دیگران دارد. در مقابل کسی که به اعتماد به نفس پایین مبتلا باشد اغلب نوعی نگرش مثبت مصنوعی نسبت به دنیا دارد و در ناامیدی تلاش می‌کند تا به دیگران و خودش نشان دهد که از آن‌ها می‌ترسد، اجتناب نماید و احساس غرور کمی در خودش ادراک کرده است.

احساس ما نسبت به خودمان می‌تواند بر نحوه زندگی کردن ما تاثیر بگذارد. افرادی که احساس می‌کنند دوست داشتنی هستند (به عبارت دیگر آن‌هایی که اعتماد به نفس بالایی دارند) روابط بهتری هم دارند. این افراد تمایل بیشتری برای کمک گرفتن از دوستان و خانواده‌شان دارند. افرادی که باور دارند می‌توانند به اهدافشان برسند و مشکلاتشان را حل کنند و در درس و تحصیل موفق‌تر هستند. داشتن اعتماد به نفس بالا باعث می‌شود، بتوانیم خود را پذیرفته و زندگی خوبی داشته باشیم.

پس اهمیت اعتماد به نفس داشتن آنقدر بالا است که می‌تواند ما را به سمت موقیت بیشتر هدایت کند.

¹ Brenner

² Illigurt

پیشنهادها

- ۱- شناخت توانایی‌ها و استعدادهای خود و بکارگیری درست و مناسب از آن‌ها
- ۲- تقویت اعتماد به نفس از دوران کودکی توسط خانواده‌ها
- ۳- بالا بردن اعتماد به نفس از طریق دادن مسولیت به آن‌ها در مدارس
- ۴- دعوت از افراد دارای اعتماد به نفس بالا و موفق برای بیان موقفيت‌های خود

منابع و مأخذ

- اکبری، ابوالقاسم، (۱۳۸۱)، مشکلات نوجوانی و جوانی، انتشارات ساوالان.
- براون، سالی، ارلام، کارولین، ریس، فیلیپ، (۱۳۸۶) مترجم مادح خاکسار، سعید، ۰۰ هنکه برای معلمان، انتشارات موزون، چاپ هشتم.
- پیغمبری، محمد رضا، (۱۳۸۷)، والدین آگاه، فرزندان دلخواه، انتشارات مرسل، چاپ سوم.
- تریسی، برایان، (۱۳۹۷)، مترجم امیر احسان رضایی، هنر بیان، انتشارات مرسل، چاپ سوم.
- جولایی، محمود، (۱۳۹۶)، عزت نفس روی میز شام، انتشارات شهر علم، چاپ اول.
- دی آنجلیس، باربارا، (۱۳۸۹)، مترجم طبیه رفیعی، اکرم شکرزاده، اعتماد به نفس، انتشارات ندای الهی، چاپ اول.
- رنجبر، محمد (۱۳۹۲)، تربیت کودکان دبستانی، انتشارات خردآذین، چاپ اول.
- قائمی، علی (۱۳۸۱)، کودک و خانواده نابسامان، انتشارات انجمن اولیاء مریبان.
- قائمی، علی (۱۳۷۰)، خانواده و نیازمندیهای کودکان، انتشارات امیری.
- Cooper smith S, ed. The antecedent of self-esteem. San Francisco: Freeman co; 2002 ۶.

پیوست

بررسی تاثیر نوع جو عاطفی خانواده بر راهبردهای علمی و جدان کاری و انضباط اجتماعی نوجوانان ۱۴-۱۲ ساله شهرستان تنکابن سال تحصیلی ۷۷-۷۶ خانم مژده کریم آبادی.

راهکارهای عملی افزایش اعتماد به نفس کودکان*
فیروزه بهارلو، سیده آمنه هاشمی

بررسی رابطه راهبردهای علمی و جدان کاری و انضباط اجتماعی والدین درخانواده باعزم نفس کودکان و نوجوانان دختر و پسر ۹-۱۹ ساله شهر تهران، سال تحصیلی ۷۶-۷۷ خانم طاهره شریار مرنجوئید.

معین، محمد، فرهنگ فارسی، ج ۲، ص ۲۴۰۶؛ مصباح یزدی، محمد تقی، راهیان کوی دوست، ص ۱۵، مرکز انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی، چاپ سوم، ۱۳۷۶.